Ч. 38 Четверъ 18 лютого (2 марта) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Реклямаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Рада державна.

Въ доповненю до справозданя зъ понедѣлкового засѣданя Палаты пословъ подаемо ще що слѣдуе:

Палата ухвалила проектъ закона о продажи соли для худобы по зниженыхъ цѣнахъ. Богато бесѣдниковъ повитало сей законъ дуже симпатично, але выказали свой жаль зъ того, що законъ той буде обовязувати ажь за рôкъ. На замѣты одного зъ бесѣдникôвъ що до нерôвныхъ цѣнъ соли заявивъ п. міністеръ скарбу, що монополь соли не есть заразомъ монополемъ торговлѣ солею и длятого правительство не може рѣшати о цѣнѣ въ мѣсцяхъ продажи того артикулу.

На пытане, якъ мае ся рѣчь зъ угодою заключеною зъ галицкимъ Выдѣломъ краевымъ, що до продажи соли у всхôдной Галичинѣ, заприметивъ п. міністеръ, що угода та позваляе Выдѣлови краевому набувати певну скôлькôсть соли, щобы тымъ способомъ управильняти ее цѣну. О якôмъ небудь привилею не было и нема и бесѣды, а п. міністеръ готовъ дозволити на подôбнй уступки кождому иншому Выдѣлови краевому, скоро той того зажадае. Що дотыкае каініту въ Калуши, то скôлькôсть выдобутого доси также каініту не есть ще навѣть такъ велика, якъ та скôлькôсть, яку добувають рôчно въ Штасфуртѣ (коло Магдебурґа въ Прусахъ) и длятого не може на разѣ бути бесѣды о тôмъ, щобы завести зъ Штасфуртомъ успѣшну конкуренцію. Пошукуваня и розглѣды пôдъ Калушемъ ведуть ся дальше и рѣчь можлива, що вôдкрыють ся ще дальшй поклады каініту. Продукцію саму вже управильнено; теперь роблять ся студіи, щобы вынайти якъ найвôдповѣднѣйшу форму для продажи кухонной соли. П. міністеръ обѣцявъ вконци, що также и въ будучности присвятить цѣлу увагу справамъ соли.

Пос. Сайхертъ поставивъ резолюцію, въ котрôй домагавъ ся, щобы законъ о продажи дешевои соли вôйшовъ скорше въ житѣ и резолюцію пос. Розера въ справѣ заложеня при кождôмъ старостствѣ трафікъ для продажи соли. Палата приняла обѣ резолюціи.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вôдповѣдавъ міністеръ скарбу на интерпеляцію Штайнвендера въ справѣ выплаты процентôвъ мартовыхъ вінкульованои пяти-процентевои ренты, вказуючи на дотычне оголошене міністерства скарбу зъ дня 28 сѣчня.

Въ дальшôмъ ходѣ дискусіѣ буджетовои при роздѣлѣ сôль звернувъ увагу пос. Гавкъ на надзвычайнй користи, признанй зелѣзници Заходнôй що до продажи соли; доходы тои продажи мають нѣбы то вплывати до якогось диспозицїйного фонду, що до котрого бесѣдникъ просить о поясненѣ. Вкôнци поставивъ бесѣдникъ резолюцію взываючу правительство, щобы оно безпроволочно вôдняло зелѣзницямъ державнымъ право продажи соли и до отвореня державныхъ склепôвъ зъ солею, щобы доставити соли консументамъ по низькихъ цѣнахъ.

Пос. Вельовейскій пôднѣсъ конечнôсть побôльшеня продукціѣ кухонной соли такъ потрѣбнои для бѣднѣйшихъ клясъ людности, поручавъ обнижене цѣнъ соли и купецку продажь каініту въ Калуши. — Пос. Зісъ розбиравъ конечнôсть лѣпшого вызыскуваня природного богатства землѣ въ Галичинѣ и пôдпиравъ безусловне ведене дальшихъ робôтъ въ Калуши.

Палата ухвалила титулъ „тютюнъ" и приняла у всѣхъ трохъ читаняхъ проектъ закона, пôсля котрого зъ выграныхъ на льотеріи чисельнôй треба платити 15 процентъ належитостей безъ вôдтяганя вкладки льотерійнои и безъ заокругленя.

Комісія буджетова Палаты пословъ приняла резолюцію запропоновану тѣснѣйшою комісією, котрою взывае ся Правительство, абы зъ одного міліона зр. дозволеного на надзвычайнй запомоги для урядникôвъ державныхъ, уживъ що найменше половину на полѣпшене и управильнене платнѣ возьныхъ и писарѣвъ.

П. Міністеръ дръ Штайнбахъ заявивъ, що годить ся на се и высказавъ надѣю, що тымъ разомъ не пôднесуть ся скарги на несправедливый подѣлъ запомоги.

Справу обезпеченя хорыхъ вôдъ довшого вже часу основно розважае правительство. Небавомъ вôдбуде ся такожь комісіональна нарада въ тôй справѣ при участи интересованыхъ властей центральныхъ. Коли бы рôвночасно зъ реформою платень урядничихъ, рѣшучо полагоджено такожь справу діюрністôвъ и платню службы та реформу емеритуръ, то и справа покрытя злученыхъ зъ тымъ выдаткôвъ скорше далась бы полагодити.

Дальше приняла комісія резолюцію, котрою взывае ся правительство, щобы якъ найскорше предложило проектъ закона о полученю пенсій емеритальныхъ урядникôвъ державныхъ, а особливо о заосмотреню вдôвъ и сиротъ по тыхъ урядникахъ.

Переглядъ політичный.

Міністерство справедливости зажадало вôдъ всѣхъ президентôвъ высшихъ судôвъ

ДОБРЫЙ ВОВКЪ.

БАЙКА ДЛЯ МОЛОДЫХЪ И СТАРЫХЪ.

Зъ россійского. — Григорія Мачтета.

Бувъ собѣ вовкъ и мавъ двохъ сынôвъ; одного зъ нихъ называли Драбомъ, а другій, молодшій, рôсъ собѣ безъ имени...

Драбъ хитрый бувъ. Нема що казати, вдавъ ся... Зубы мавъ знаменитй, шерсть густу, до того нюхъ острый, нѣжный — о версту дороги занюхавъ чуже добро. Справдешній бувъ то вовкъ. Притôмъ розумѣвъ знаменито, якъ що робити, а нѣякй сумнѣвы, нѣякй справы не лежали каменемъ на его вовчôй души. „Я вродивъ ся вовкомъ, отже й жити повиненъ, якъ вовкъ" — такъ думавъ собѣ. До ягнятъ не мавъ нѣякого милосердя, знавъ се добре, що они родять ся лишь на то, абы ихъ ѣсти. Взагалѣ бувъ то вовкъ розумный, якимъ вовкъ повиненъ бути; розумѣвъ свою вартôсть и у всѣмъ умѣвъ доглянути власну користь. Ще молоко ссавъ, а вже показувавъ талантъ, и радувавъ серце родичѣвъ. Коли тôлько принесли ему що зъ ловôвъ, сейчасъ пхавъ се въ пащеку, ворькотѣвъ, блыскавъ очима, вымахувавъ хвостомъ, на превелику втѣху батька та матери. А якъ лише трохи пôдрôсъ, сейчасъ ставъ славнымъ... Чи кôнь де пропавъ, чи де не дорахувались теляти, чи здеръ хто шкôру зъ ягнице — то певно то було дѣло его, Драба. Великои славы наживъ собѣ: де лишь що пропало, де лишь замѣтили яку страту, все на него складали. „То Драбъ виненъ" — каже, бувало, селянинъ. А Драбъ ажь самъ собѣ тымчасомъ дивуе ся, ходить радый и веселый, клапае зубами, крутить хвостомъ и думае, яку бы нову штуку втяти. И вовчиця его сыта и вовченята якъ у маслѣ плавають. Словомъ, батько и мати тôлько хиба роботы мали, що дякували Господу за такого сына.

— Ну, стара, тай дождали мы ся на старôсть потѣхи! — зъ радостію говоривъ бувало старый вовкъ и въ нагороду все драпавъ стару вовчицю за ухомъ... Такого ты намъ сынка, таку пôдпору вродила, що хвали его и хвали, а не нахвалишь ся.

А вовчиця на те тôлки дрôбнй сльозы проливае зъ радости та притискае головку до грудей свого мужа... Звѣстно, жѣноча душа мягка, чого будь розжалить ся...

— А-я, а-я... вôдзывае ся крôзь сльозы. Можна смѣло сказати: маемо правдиву потѣху!

Инакше було зъ Безименнымъ... Чи яка хиба була тому причиною, чи то склало ся такъ тôлки припадкомъ, досить, що вовчои вдачѣ у него якъ бы не було, анѣ одробины. Стара вовчиця мусѣла неразъ соромити ся, коли ѣй сусѣдки дорѣкали. Нѣгде правды дѣти, серця батька и матери тôлько гризоту мали через молодшого сына... Анѣ то зубôвъ не мавъ, якъ треба, анѣ шерсти, а о нюху и иншихъ способностяхъ и казати нема що: отъ вôвця якась тай годѣ! На Драба, бувало, и глянути любо, а сей выглядавъ такъ, якъ бы зъ роду все бувъ пôдъ судомъ... Добрй знакомй не могли зъ дива зôйти и тôльки головами махали. Алежь бо то нечувана рѣчь, щобы вовкъ утѣкавъ вôдъ свого ремесла, не вмѣвъ сего и того схопити, бувъ милосерднымъ и у своимъ лобѣ носивъ не вовчй думки! Однй, якъ то звычайно бувае, Богъ зна що выговорювали та шкодили добрôй славѣ вовчицѣ, а иншй жалували. „Отъ нещастѣ якъ плахта велике — тай годѣ! Давъ имъ Богъ старшого сына ажь любо, за те молодшій — пожаль ся Боже! Сказано, нещастѣ!"

И тогды, якъ Безименный на свѣтъ приходивъ, зауважали злый знакъ: ворона выкракала лиху ворожбу... Вовчиця що лишь породила свому мужеви другого сына, ажь тутъ, нѣ зъ сего, нѣ зъ того, проклята ворона сѣла на осицѣ, махнула чорными крилами, покрутила хвостомъ и стала кракати:

— Ай, ай! а то що таке!... Ходить по свѣтѣ чутка, що небавомъ великій лѣсъ щезне... зôтнуть его и мѣсце, де стоить, очистять... А и то кажуть, що вовки не будуть уже мали

краєвыхъ справозданя въ справѣ полѣпшеня долѣ урядниковъ судовыхъ, а именно: въ якій способъ дало бы ся перевести перенесенє судьѣвъ повѣтовыхъ зъ осьмои клясы до семои клясы ранґи, позоставляючи ихъ на дотеперѣшныхъ посадахъ; чи можна буде удотувати всѣхъ авскультантôвъ; чи не можна бы знести функціонарѣвъ прокураторіѣ при судахъ, а заступити ихъ дотоваными авскультантами.

Сими днями має рѣшити ся въ россійской радѣ державнôй проектъ міністерства справъ внутрѣшныхъ о знесеню кагалôвъ. Міністерство признає истнованє кагалôвъ за рѣчь шкôдливу якъ въ интересѣ публичнôмъ, такъ и въ интересѣ самыхъ жидôвъ, бо институціѣ тѝ пôддержують сепаратизмъ жидôвъ.

Цѣкаво закôнчила ся теперь справа розводу короля Милана зъ своєю женою. Ото доносять зъ Бѣлграду, що митрополитъ Михаилъ вручивъ оногды правному заступникови Милана урядовый актъ, въ котрôмъ заявляє, що розвôдъ, даный єго попередникомъ, митрополитомъ Теодозіємъ, бувъ незгôдный зъ законами, а заразомъ признає супружество Милана и Наталіѣ за нерозвязанє а заразомъ и важнє.

Софійска „Свобода" оголосила телеґраму зъ Тірновы зъ пôдписами віцепрезидента и кôлькохъ пословъ, котрѝ въ имени 2000 жителѣвъ доносять, що люде въ тірновскôмъ округѣ невдоволенѝ непатріотичнымъ поступованємъ митрополита, именно же єго пôдбурюючою бесѣдою зъ 26 лютого въ день урodинъ князя и постановили зажадати вôдъ митрополита поясненя и ґарантіѣ єго поступованя на будуче. Коли митрополитъ обстававъ при своимъ поступованю, завезла єго депутація до петро-павловского монастиря а митрополичій ключь вôддала префектови. Жителѣ домагають ся конче усуненя митрополита.

Новинки.

Львôвъ дня 1 марта.

— **Погорѣльцямъ громады Билицка мала**, въ повѣтѣ самбôрскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги.

— **Въ честь ювілею 50-лѣтного єпископства Льва XIII.** вôдбувъ ся въ Закомарю вечерокъ декламаційно-музикальный въ вôдповѣдно пристроєнôй до того комнатѣ товариства „Наука и Забава". Межи спѣвами вызначили ся: „Помарнѣла наша доли", вôдспѣвана дуже красно панною Иванною Винтоняковною зъ Утѣшкова, Лисенкова: „Ой одна я, одна", добре вôддана селянкою закомарскою, — а межи декламаціями: „Блаженъ чоловѣкъ" въ перекладѣ Александрова вôддана належито панною Марією Винтоняковною. По вечерку було освѣтленье церковныхъ вôконъ зъ транспарентами, пôдчасъ котрого вôдспѣвано на дворѣ „Миръ вамъ братя" и „Многая лѣта".

— **Инсталяція вп. оо. Северина Тороньского и Ивана Гробельского** на крилошанъ капітулы станіславôвской вôдбула ся въ недѣлю въ катедральнôй церквѣ въ Станіславовѣ. По инсталяціи оба оо. крилошане выѣхали — першій до Львова, другій до Перемышля. Віцеректора о. С. Тороньского попопращали вчера питомцѣ львôвской духовнои семинаріѣ импровізованымъ вечеркомъ.

— **Просвѣтный и економічный рухъ въ Перемыскôмъ.** До „Дѣла" пишуть зъ Перемышля: Перемыскій повѣтъ зачинає будитись зô сну. Тутъ и тамъ по селахъ засновують ся читальнѣ и крамницѣ. Селяне рôзного вѣку горнуть ся радо въ рускѝ просвѣтнѝ товариства (н. пр. зъ села Валявы). Бôльшій поступъ можемо занотувати сегодня зъ села Малковичь. Селяне Малковецкѝ, люде релігійнѝ, моральнѝ и роботящѝ — длятого мають ся не зле — запровадили взôрцевый порядокъ у громадѣ и беруть ся теперь охочо до заснованя читальнѣ А щобы не скитати ся по чужихъ хатахъ, задумали напередъ поставити дôмъ, де бы могла помѣстити ся також крамниця и канцелярія громадска. На тую цѣль вже звезено матеріялъ, грошѣ складають и въ весною — дасть Бôгъ — стане своя хата. Въ тôмъ дѣлѣ обѣцявъ громадянахъ також князь Адамъ Сапѣга, помôчь матеріяльну. Душею того поступового руху въ громадѣ єсть щирый народолюбець о. И. Ивасѣвка, мѣсцевый парохъ, а невтомимымъ помôчникомъ єго въ тôмъ благороднôмъ дѣлѣ єсть учитель, щирый Русинъ п. Михайло Мѣйскій, котрый недавно заснувавъ сѣльскій хоръ, чимъ немало причинивъ ся до розбудженя житя межь селянами. Читальня и крамниця засновуєсь також въ селѣ Поздячи (пôвъ милѣ вôдъ Перемышля) заходомъ старенького руского патріота крилошанина о. К. Шведзицкого при участи самыхъ селянъ. Отворенє наступить мабуть уже въ маю. Щасть Боже!

— **Каса позычкова и щаднича въ Струсовѣ.** Зъ днемъ 20 лютого увôйшла въ житє въ Струсовѣ каса позычкова и щаднича, спôлка зареєстрована зъ ограниченою порукою. Цѣль тои спôлки єсть: пôдпомаганє господарства и дрôбного промыслу черезъ подань дешевого кредиту, а також приниманє ощадностей на безпечнє опроцентованє. Иніціятиву до того подавъ властитель тамошнои аптики вп. Йосифъ Лобосъ, вельми запопадливый въ выпуканю способôвъ до пôднесеня добробыту того мѣсточка. Зарядъ касы, выбраный загальнымъ зборомъ, рѣшивъ друкувати книжочки удѣловѝ, книжочки щадничѝ, заявленє приступленя — також въ рускôмъ языцѣ а таблицю зъ написію по польски и по руски. Афішѣ, оповѣщаючѝ отворенє касы, також друкованѝ и по руски. Спôлка тая має бути осередкомъ всякихъ працъ економічныхъ, именно завязуваня спôлокъ до всѣхъ галузей промыслу и ремесла.

— **Огнь.** Въ Мостискахъ дня 16 лютого въ ночи выбухъ пожаръ въ домѣ Йосля Файхтбавма и знѣвечивъ три загороды. Причиною огню бувъ невычищеный а до того лихій коминъ. Ратувавъ вôдъ огню ґр. Холоневскій зъ Рудникъ и вôйтъ зô Сулкôвщины зъ 4 жандармами, а мѣйскои сикавки не було. — Въ Стрыю 23 лютого выбухъ огонь у пивници Лєва коло дворця зелѣзницѣ, тому що небачный хлопець пôдôйшовъ зô свѣчкою до бочки зъ нафтою. Сторожи зелѣзничôй удало ся загасити огонь тымъ, що позатикала добре всѣ отворы до пивницѣ.

— **Дирекція зелѣзницѣ державнои** оголошує: Для выгоды интересованыхъ сторôнъ призначивъ директоръ п. Дейма часъ вôдъ 11 до 12 годины кождого будного дня для принятя приватныхъ осôбъ, а недѣлѣ и свята призначенѝ на выслухуваня просьбъ пôдвластныхъ функціонарѣвъ зелѣзничихъ. Дирекція зелѣзницѣ зарядила такъ тому, бо дотеперѣшна практика, що интересованѝ приходили въ кожду пору, показала ся дуже невыгôдною.

— **У львôвскôмъ заведеню карнôмъ для мужчинъ** вôдбули ся дня 20, 21 и 22 лютого реколєкціѣ пôдъ проводомъ всч. о. Клима Бавдіса, довголѣтного місіонаря, знаного зъ працъ місійныхъ въ Галичинѣ, Буковинѣ и въ Познаньщинѣ. На закôнченє реколєкціи прибувъ впреосв. Митрополитъ Сембратовичь. При брамѣ ожидали Єго душпастирѣ закладу въ отцемъ місіонаремъ, члены капітулы всч. оо. Туркевичь, Петрушевичь, Ив. Бачиньскій и питомцѣ. По вôдправѣ богослуженя промовивъ впреосв. Митрополитъ до вязнѣвъ, поблагославивъ ихъ и заинтонувавъ многая лѣта для Найясн. Монарха и Є. Св. Папы.

— **Найда.** На сходахъ реальности ч. 25 при улици жовкôвскôй у Львовѣ найдено пôдкинену дитину, около тримѣсячну дѣвчинку. Була она завинена въ подушку, а на головцѣ мала попеласту хустину. Комісаріятъ третои дѣльницѣ забравъ дитину до себе а поліція почала шукати за матѣрю.

— **Небезпечный жебракъ.** Тыми днями зайшовъ якійсь жебракъ зъ довгою сивою бородою до львôвского закладу фотоґрафічного „Марія" и не заставши нѣкого въ сѣнехъ забравъ зô скринки фотоґрафічный обєктивъ выробу Фоґтлєндера т. зв. анастиґматъ, вагу водну и фотоґрафічну люпу. Все те було завиненє въ чорну суконну хустину, а було варта 200 зр.

— **Холєра.** Межинародна конференція санітарна, для обдуманя средствъ противъ холєры, збере ся — пôсля донесеня Pol. Corresp. — около 6 марта въ Дрезнѣ. Австро Угорщину будуть на нѣй представляти: бувшій посолъ въ Бразиліи Генґенміллєръ, ґенеральный консуль въ Галачи Ґвіллєръ, радники міністеріяльнѝ Кусы и Ебнеръ (зô сторовы Австріѣ) и радникъ міністеріяльный Ташо Моисъ (зô стороны Угорщины). Россія вызначила тайного радника Йонина. — Правительственный дневникъ угорскій оголошує, що вôдъ дня 21 лютого не було въ цѣлôй Угорщинѣ нѣ одного случаю холєричного, такъ що пошесть можна уважати за выгаслу. — Пôсля „Правительст. Вѣстника" занедужало на холєру въ ґуберніи подôльской вôдъ дня 10 до 31 сѣчня 586 осôбъ, въ чого

де announced

померло 196; въ ґуберніи кіѣвскôй занедужало особъ 144, померло 44. Въ иншихъ 12 ґуберніяхъ, де появила ся холера, число недужихъ и смертельность була незначна. — Послѧ урядовыхъ донесень лучили ся въ ґуберніи черниговскôй и катеринославской нови выпадки холеры азійскои. Поліцмайстеръ катеринославскій повѣдомляє, що въ мѣсяци сѣчни занедужало тамъ 22 особъ а 9 померло.

— **Що можна дôстати за цѣну горѣвки?** Одна часопись англійска, призначена для робôтниковъ, подає имъ поучаючу статистику. На лондоньскôмъ передмѣстю Кенсінотонъ выпили люде рôжныхъ напоѣвъ за суму 587.320 фунтôвъ штерлінгôвъ, то есть 14,680.000 франковъ. Коли бы ти грошѣ, замѣсть на напоѣ, ужити на справунки въ мѣстѣ, то можна бы за нихъ дôстати: 30.000 одягôвъ для робôтниковъ, числячи по 50 франкôвъ кождый; 60.000 бововняныхъ сорочокъ мужескихъ по 3 фр. кожда; 30.000 паръ чобôтъ по 15 фр.; жѣночихъ одягôвъ по 50 фр.; 60.000 бововняныхъ сорочокъ женьскихъ по 2½ фр.; 10.000 одягôвъ для дѣтей по 20 фр.; 100.000 паръ черевикôвъ дитинячихъ по 5 фр.; 50.000 лôжокъ для дѣтей по 20 фр.; 30.000 цѣлыхъ ґарнітурôвъ мебльовыхъ ремѣсничихъ по 150 фр. и 30.000 комплєтôвъ домашного бѣля по 35 фр. Крôмъ того въ тыхъ грошей можна бы заложити ще величезный клюбъ ремѣсничій въ читальнею, салею на вôдчиты, лазнею, ґімнастикою и публичною пральнею. А кôлько зарôбку мали бы притôмъ рôжнѝ ремѣсники. Тымчасомъ те все пропиває ся. Не однôй Анґліи придало бы ся звернути увагу на пожиточне ужите зарібленого гроша.

Всячина.

— **Подорожь до пôвнôчного бѣгуна.** Дръ Нанзенъ, звѣстный норвежскій ученый и подорожникъ, задумавъ пустити ся сего року въ подорожь до пôвнôчного бѣгуна. Приготовленя до сеи подорожи роблять ся вже вôдъ довшого часу и небавомъ будуть покôнчени. Одинъ зъ редакторôвъ въ Христіяніи говоривъ сими днями про тую подорожь зъ однымъ астрономомъ, щобы дôзнати ся, якъ властиво може поводити ся дрови Нанзенови, коли вôнъ — якъ вôльно надѣяти ся — стане на бѣгунѣ. Астрономъ подавъ редакторови таки поясненя:

На бѣгунѣ мабуть не такъ студено, якъ звычайно думають. На земли суть два т. зв. бѣгуны студени: оденъ зъ нихъ лежить въ пôвнôчнôй Америцѣ, а другій въ пôвнôчнôмъ Сибѣри, въ мѣсцевости Верхоянску. Верхоянскъ має пересѣчно въ сѣчни 50 степенѣвъ морозу але бували случаѣ, що студѣнь доходила и до 68 степенѣвъ. На бѣгунѣ, здаєсь, далеко теплѣйше. Що до освѣтленя то день тревае тамъ вôдъ 21 марта до 22 вересня, прочу часть року залягає нôчь, темна якъ нашѝ ночѣ осѣннѝ. Але звѣзды стоять заєдно на небѣ, нѣколи не всходятъ и не заходять. Всюды панує глубока, страшна тишина. Вôдтакъ надходять бурѣ, але бурѣ въ ледовôмъ мори. Нѣхто не може собѣ представити, що значить буря въ ледовôмъ мори середъ темнои зимовои ночи. Вѣтеръ выє и гудить въ безконечнôй темнотѣ, свище, стогне, клекотить, реве, якъ бы всѣ ґіґанты пôдземеля вырвались на свѣтъ та товкли и бороли ся въ дикôй сказености. А довкола тьма кромѣшна, глубока, непрозора, безъ кôнця. Знаємо, що довкола насъ горы ледовѝ, що одна другу настигає, та що пôдъ ними море, але не видко нѣчого. Буря лютує, а мы колышемо ся въ орѣховôй лушпинѣ, що называє ся кораблемъ, са-Нôчь въ въ пôтьмѣ и зъ трѣвогою въ серци. мотнѝ ледовôмъ мори страшна.

Вôдтакъ прийде часъ, такъ довгій якъ нашъ день, коли Нанзенъ побачить розвиднюванє. Буде се початокъ дня. Въ коротцѣ появить ся на виднокрузѣ сонце. Чверть року пôдносить ся оно заєдно въ гору, щобы вôдтакъ поволи знову знижуватись цѣлѝ три мѣсяцѣ и зайти на пôвъ року. Дай Боже, щобы Нанзенови не прийшло ся бôльше ночей ночувати на бѣгунѣ!

Интереснѝ суть тамошнѝ вôдносины часовѝ. Коли бы Нанзенъ поставивъ стôлъ въ серединѣ на бѣгунѣ и засѣвъ зъ своими товаришами довкола, тогды була бы для него 12 година, а для его товариша 1, для другого, що дальше сидить 2, и т. д. Люде, сидячѝ коло стола на бѣгунѣ, сидять на всѣхъ можливыхъ полуденникахъ, котрѝ тамъ сходять ся, а звѣстно, що зъ кождымъ полуденникомъ на всходѣ сходить сонце скорше, отже, коли бы Нанзенъ схотѣвъ зыскати одну годину, потрѣбувавъ бы лише крокъ на бôкъ поступити ся. Однымъ словомъ: на бѣгунѣ нема годинъ. Нема тамъ також всходу, заходу и пôвночи, бо въ котру небудь сторону покажемо рукою, завсѣгды все буде лежати на полудни.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Новый плугъ** званый Сулькі, вынайдено въ Америцѣ и вже его тамошнѝ селяне уживають. Вôнъ тымъ лучшій вôдъ дотеперѣшныхъ, що не великои силы треба, абы его тягнути. Дотеперь казали, що плугъ, званый Унтерільнъ найлучшій; вôнъ оравъ борозды на 29 сантіметрôвъ широкѝ а 22 стм. глубокѝ, и потребувавъ силы такои, яку дає 212 кільоґрамôвъ. Тымчасомъ плугъ Сулькі оре борозды на 44 широки и звышь 20 глубоки, а до того потребує лишь 165 кільоґрамôвъ силы потяговои. До того дôйшли такимъ способомъ, що зробили движиме рало, котре пôдчасъ ораня обертає ся.

— **Станъ воздуха** за минувшѝ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 22 м. м. до 12 год. въ полудне дня 1 марта: середна теплота була + 7·8° Ц., найвысша + 13·0° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 3·0° Ц. нинѣ въ ночи. Барометръ иде въ гору (767). Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота пôднесе ся до + 3° Ц., небо буде легко захмарене; опаду не буде, погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 28 с. м.; пшениця 7·75 до 8.—; жито 6·— до 6·25, ячмѣнь 5·— до 6·—; овесъ 5·50 до 5·75, рѣпакъ 11·— до 11·50; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·— до 5·25; насѣнє льняне 10·75 до 11·25; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 4·50 до 5·50; гречка 6.80 до 7·50; конюшина червона 68·— до 73·—; бѣла 60·— до 80·—; шведска 65·— до 78·—; кминокъ 18·— до 20·—; анижь 37·— до 38·—; кукурудза стара 5·— до 5·60; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·25 до —·—.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Берлинъ 1 марта. Въ нѣмецкôмъ парляментѣ порушивъ Бебель залагодженє альзатско-льотарингскои справы судомъ розъємчимъ. Канцлеръ Капріві сказавъ єму на то, що коли бы судъ такій рѣшивъ, що Нѣмеччина мала бы Альзацію вôддати Франціи, то нарôдъ нѣмецкій не пôддавъ бы ся такому и радше проливъ бы послѣдну каплю крови.

Брукселя 1 марта. Парляментъ розпочавъ нараду надъ предложенємъ ревізіѣ конституціѣ. Президентъ міністрôвъ выступавъ противъ загального права голосованя и промавлявъ за системою выборчою, яку предкладає правительство.

Террітетъ 1 марта. Є. Вел. Цѣсарь приѣхавъ тутъ вчера о 6 годинѣ вечеромъ. Єѣ Вел. Цѣсарева выѣздила противъ Найясн. Пана ажь до Льозаны, зъ вôдки Обоє поѣхали инкоґніто дальше. На двôрци витало Ихъ множество людей.

Вѣдень 1 марта. Соймъ долѣшно-австрійскій ухваливъ змѣну статута громады мѣста Вѣдня 57 голосами противъ 24 голосôвъ и вôдрочивъ ся.

† Посмертнѝ вѣсти.

— **Вп. Маркусъ Герціґъ въ Ределичахъ:** Ваше „спростованє“ мы одержали, але не можемо его помѣстити. Коли хочете, то мы помѣстимо въ „Надôсланôмъ“, але за то треба заплатити.

— Охъ брате, брате! — каже бувало голосомъ якъ Юда — чого ты такъ тата тай маму журишь? По що тобѣ леда кракане подобає ся? Замѣсть крадькома слухати соловѣѣвъ, а въ головѣ якѝсь чудацкѝ думки носити, не красше бы тобѣ, брате, почати жити по вовчому. Таже ты вовкъ!

Такѝ Юдовѝ слова Драба ображали Безименного, вôнъ не любивъ, абы єму хто выпоминавъ его замилованє до спѣву соловѣѣвъ. Неразъ не выдержавъ и вôдворкнувъ:

— А чомужь то я вовкъ?

Драбъ лише ждавъ на ту вôдповѣдь; засмѣявъ ся на цѣле горло:

— Ха-ха-ха! бо ты вовкомъ уродивъ ся?

И тогды то на велику радôсть Драба старый вовкъ заливавъ Безименному тôлько сала за шкôру, що зъ нещасного пôтъ потоками ливъ ся. Старый бивъ и бивъ и кричавъ до того: „Отъ чому! отъ чому!... Теперь то вже будешь тямити своє „по що и длячого“... Самъ заспѣваєшь якъ соловѣй!...

И бивъ его, бивъ безъ кôнця, безъ мѣры. Але и то нѣчо не помагало...

* * *

Бійки, намовы, науки — нѣчо не помагало... Однакъ вкôнци, сякъ чи такъ, всежь шкода власнои дитины... И найгôршу дитину радѝ бы родичѣ якось вывести въ люде... Отже вовкъ зъ вовчицею почали клопотати собѣ голову тою справою, стали раду радити зô знакомыми, удали ся навѣть и до вченого борсука по раду, хочь и немило то имъ було — та звѣстно, чого то для власного сына не зробить ся!... Просили о протекцію сороку, котра тогды за мудрѝ бесѣды мала великій вплывъ и велику силу; притôмъ вывѣдували ся про рôжнѝ опорожненѝ посады. И все надармо; такого дивного вовка нѣхто не потребувавъ... Старали ся, старали ся якъ могли, ажь вкôнци махнули лабами — а нехай его тамъ!... Нехай и на пса зôйде, коли такій до нѣчого вдавъ ся! Довго зъ собою бороли ся, довго надумовали ся, бачь гордôсть вовча не дала имъ вôдразу рѣшити ся. Хочь то сидѣти на ланцуху не вовче але собаче дѣло, та всежь є спокôй, а й ѣсти є що: помыѣ, лупину, а часомъ и дещо злишного: Вправдѣ терпить вôдъ того гордôсть — та що почнешь?... Всежь то лучше, якъ оттакъ ото марнѣти...

(Конець буде.)

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(въ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшан.
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôзниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год.ъ 59 мін. рано.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченой, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ устороняе веснѣвки, родимѣ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, побôльшити его обемъ а то такъ що до формату якъ и що до змѣсту нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ фінансовѣ и господарскѣ обявы обширно и предметово. Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якѣ на насъ накладае побôльшене обему, высокôсть предплаты зостае незмѣнена, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатѣ змѣстомъ числа 1 зр.

Администрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Вôдземки, насѣня лѣснѣ и дерева огородовѣ

старанно опакованѣ розсылае за попередною оплатою почтою або зелѣзницею Зарядъ лѣсный Засôвъ пôдъ Чарною.

Вôдземки лѣснѣ. Цѣна за 1000 штукъ. Сосна звыч. 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр. — Сосна чорна 1 и 2-лѣтн. по 50 кр. и 1 злр, Сосна американ. 2-лѣтн. по 50 кр. и 3·50 зр. — Ялиця 2 3 4 и 5-лѣтн. по 1, 1·50, 2, 2·50 зр. — Модеревъ 2 3 4-лѣтн. по 2, 2·50 и 3 зр. Вôльха 2 3 и 4-лѣтн. по 2·50, 3 и 3·50 зр. — Береза 2 3 и 4-лѣтн. по 2·50, 3 и 3·50 зр. Ясень 1-рôчный 8—15 см. зр. 3·50 — Яворъ 1-рôчный 10—25 см. зр. 4.— — Кленъ 2-лѣтн. 25—40 см. 6 злр. — Акація до 30, 50, 80, 100 см. 2, 2·50, 3, 4 зр. — Crategus на живый плотъ 15—30, 8 зр. 25 40 см. 10 зр.

Деревця огородовѣ. Цѣна за 100 штукъ: Дички яблôнокъ 25—50 см. 1 зр. — Дички грушокъ 15—25 см. 1 зр. — Лѣщина знам. ґат. 25—50 см. 3 зр. — Черешня велика солодка червона 6 зр. — Липа широколистна 25—50 см. 4 зр. — Каштанъ звычайн. 25—50 см. 3 зр. — Терне христове 70—100 см. 4 зр. — Вязъ 70—100 см. 5 зр. — Ясень 100—140 см. 4 зр. — Яворъ 100—140 см. 5 зр. — Кленъ 100—140 5 зр. — Акація 120—150 см. 5 зр.

Менше якъ 10 штукъ зъ одного ґатунку не продаемо, а нижше 100 штукъ не высылае ся.

Насѣня. Цѣна за фунт = ½ клгр.: Сосна звычайна 1·60 зр. Сосна чорна 1·10 зр. — Сосна американьска 4 зр. — Ялиця 1·10 зр. — Модеревъ 2 зр. — Акація 30 кр. — Береза 40 кр. — Вôльхи 50 кр. — Ясень 30 кр. — Достава до зелѣзницѣ даромъ а мѣшочки на насѣня и за опаковане вôдземкôвъ числить ся на власнѣ кошта. Ялицѣ и сосны вôд 100—140 см. по 30 кр. за штуку.

Въ случаю ласкавого замовлен, просимо о подане почты и стацін зел.

Зъ высокимъ поважанемъ

Зарядъ лѣсовый въ Зассовѣ (пôдъ Чарною)

п. Зассôвъ ст. тел. Чарна.

Кореспонденція въ языцѣ польскôмъ. 29

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѣ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°.

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ ласôтками, также по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.